Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►**B**

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2004/757/RIA

af 25. oktober 2004

om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor

(EUT L 335 af 11.11.2004, s. 8)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/2103 af 15. november 2017	L 305	12	21.11.2017

▼B

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2004/757/RIA

af 25. oktober 2004

om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

▼M1

1) »narkotika«: ethvert af følgende stoffer:

   a) et stof, der er omfattet af De Forenede Nationers enkeltkonvention af 1961 angående narkotiske midler som ændret ved protokollen af 1972 eller af De Forenede Nationers konvention af 1971 om psykotrope stoffer

   b) et af de stoffer, der er opført på listen i bilaget

▼B

2) »prækursorer«: stoffer, der er registreret i fællesskabslovgivningen til gennemførelse af forpligtelserne i henhold til artikel 12 i FN's konvention imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer af 20. december 1988

3) »juridisk person«: enhver enhed, der har denne status i medfør af gældende national ret, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af deres beføjelser som offentlig myndighed samt offentlige internationale organisationer

▼M1

4) »nyt psykoaktivt stof«: et stof i ren form eller i et præparat, der hverken er omfattet af De Forenede Nationers enkeltkonvention af 1961 angående narkotiske midler som ændret ved protokollen af 1972 eller af De Forenede Nationers konvention af 1971 om psykotrope stoffer, men som kan udgøre sundhedsmæssige eller sociale risici, der svarer til de risici, der udgøres af de af nævnte konventioner omfattede stoffer

5) »præparat«: en blanding, der indeholder et eller flere nye psykoaktive stoffer.

Artikel 1a

Procedure for inkludering af nye psykoaktive stoffer i definitionen af »narkotika«

1. På grundlag af en risikovurdering eller en kombineret risikovurdering i henhold til artikel 5c i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1920/2006 ([1]) og i overensstemmelse med kriterierne i denne artikels stk. 2 vedtager Kommissionen uden unødig forsinkelse en delegeret retsakt i henhold til artikel 8a om ændring af bilaget til denne rammeafgørelse for at tilføje det eller de nye psykoaktive stoffer hertil og fastsætte, at det eller de nye psykoaktive stoffer udgør alvorlige

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1920/2006 af 12. december 2006 vedrørende Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 1).

▼M1

folkesundhedsmæssige risici eller, alt efter omstændighederne, alvorlige sociale risici på EU-plan, og at det eller de er omfattet af definitionen af »narkotika«.

2. Ved vurderingen af, om der skal vedtages en delegeret retsakt som omhandlet i stk. 1, tager Kommissionen hensyn til, om omfanget af eller anvendelsesmønstrene for det nye psykoaktive stof og dets tilgængelighed og potentiale for udbredelse inden for Unionen er væsentlig(t), og om den sundhedsmæssige skade ved forbrug af det nye psykoaktive stof sammenholdt med dets akutte eller kroniske toksicitet og misbrugspotentiale eller afhængighedsskabende potentiale er livstruende. Den sundhedsmæssige skade anses for livstruende, hvis det er sandsynligt, at det nye psykoaktive stof forårsager dødsfald eller dødelig skade, alvorlig sygdom, alvorlig fysisk eller psykisk svækkelse eller en væsentlig spredning af sygdomme, herunder overførsel af blodbårne vira.

Derudover skal Kommissionen tage hensyn til, om den sociale skade, som det nye psykoaktive stof forvolder på personer og på samfundet, er alvorlig og navnlig om det nye psykoaktive stofs indvirkning på samfundets funktion og den offentlige orden medfører forstyrrelse af den offentlige orden eller voldelig eller asocial adfærd, der skader brugeren, andre personer eller ejendom, eller om kriminelle aktiviteter, herunder organiseret kriminalitet, der er forbundet med det nye psykoaktive stof, er systematiske, indebærer betydelige ulovlige gevinster eller medfører betydelige økonomiske omkostninger.

3. Hvis Kommissionen senest seks uger fra datoen for modtagelse af risikovurderingsrapporten eller den kombinerede risikovurderingsrapport, jf. artikel 5c, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1920/2006, finder, at det ikke er nødvendigt at vedtage en delegeret retsakt for at inkludere det eller de nye psykoaktive stoffer i definitionen af »narkotika«, fremlægger den en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, hvori den angiver grundene til ikke at gøre det.

4. For så vidt angår nye psykoaktive stoffer, der tilføjes bilaget til denne rammeafgørelse, sætter de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at anvende bestemmelserne i denne rammeafgørelse på disse nye psykoaktive stoffer snarest muligt, men senest seks måneder efter ikrafttrædelsen af den delegerede retsakt, der ændrer bilaget. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til denne rammeafgørelse eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

Artikel 1b

Nationale kontrolforanstaltninger

Uden at det berører de forpligtelser, som er pålagt medlemsstaterne i medfør af denne rammeafgørelse, kan medlemsstaterne på deres område opretholde eller indføre de nationale kontrolforanstaltninger, som de finder passende, med hensyn til nye psykoaktive stoffer.

▼B

Artikel 2

Strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig handel med narkotika og prækursorer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende forsætlige handlinger er strafbare, når de begås uden tilladelse:

a) produktion, fremstilling, udvinding, tilberedning, tilbud, udbud til salg, distribution, salg, levering på hvilke som helst betingelser, mæglervirksomhed, forsendelse, transitforsendelse, transport, import eller eksport af narkotika

b) dyrkning af opiumsvalmue, kokabusk eller cannabisplante

c) besiddelse eller køb af narkotika med henblik på udøvelse af en af de i litra a) anførte former for virksomhed

d) fremstilling, transport og distribution af prækursorer med viden om, at de skal anvendes i forbindelse med eller til ulovlig produktion eller fremstilling af narkotika.

2. De handlinger, der er omhandlet i stk. 1, er ikke omfattet af denne rammeafgørelses anvendelsesområde, hvis gerningsmændene har begået dem udelukkende med henblik på personligt forbrug som defineret i national lovgivning.

Artikel 3

Anstiftelse, medvirken og forsøg

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at anstiftelse og medvirken til samt forsøg på at begå en af de i artikel 2 omhandlede strafbare handlinger er strafbart.

2. En medlemsstat kan bestemme, at forsøg på at tilbyde eller tilberede narkotika som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), samt forsøg på at komme i besiddelse af narkotika som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), ikke skal være strafbart.

Artikel 4

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 1-3 år.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 5-10 år i hvert af følgende tilfælde:

a) den strafbare handling vedrører store mængder narkotika

▼B

b) den strafbare handling enten vedrører de typer narkotika, der er blandt de mest sundhedsskadelige, eller har medført store skader for flere personers sundhed.

3. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i stk. 2 omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 10 år, når de er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998 om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater ([1]).

4. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 2, stk. 1, litra d), omhandlede strafbare handlinger kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst 5-10 år, når den strafbare handling er begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i fælles aktion 98/733/RIA, og prækursorerne er bestemt til at skulle anvendes i forbindelse med eller til produktion eller fremstilling af narkotika, i de i stk. 2, litra a) eller b), omhandlede tilfælde.

5. Med forbehold af de rettigheder, som tilfalder ofre eller andre tredjemænd i god tro, træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger til at muliggøre konfiskation af stoffer, der har været genstand for de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, af redskaber, der har været brugt eller bestemt til at bruges i forbindelse med disse strafbare handlinger, og af udbyttet fra disse strafbare handlinger eller af formuegoder, hvis værdi svarer til værdien af ovennævnte udbytte, stoffer eller redskaber.

Ordene »konfiskation«, »redskaber«, »udbytte« og »formuegoder« har samme betydning som i Europarådets konvention af 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold.

Artikel 5

Særlige omstændigheder

Uanset artikel 4 kan hver medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 4 omhandlede straffe kan nedsættes, hvis gerningsmanden

a) opgiver sine kriminelle aktiviteter inden for ulovlig handel med narkotika og prækursorer, og

b) giver de administrative eller retlige myndigheder oplysninger, som de ikke kunne have skaffet sig på anden vis, og som hjælper dem med

   i) at forebygge eller begrænse virkningerne af den strafbare handling

   ii) at identificere eller retsforfølge medgerningsmændene til den strafbare handling

   iii) at fremskaffe bevismateriale, eller

   iv) at forhindre, at der begås yderligere strafbare handlinger som omhandlet i artikel 2 og 3.

Artikel 6

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for strafbare handlinger som omhandlet i artikel 2 og 3, der for at skaffe dem vinding

([1]) EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1.

▼B

begås af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på

a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller

b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller

c) beføjelse til at udøve intern kontrol.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå de i artikel 2 og 3 omtalte strafbare handlinger for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til en af de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger.

Artikel 7

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 6, stk. 1, kan straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har en afskrækkende virkning, herunder strafferetlige eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner som f.eks.:

a) udelukkelse fra retten til skattemæssige fordele eller offentlige ydelser eller tilskud

b) midlertidig eller permanent frakendelse af retten til at udøve erhvervsvirksomhed

c) anbringelse under retsligt tilsyn

d) likvidation efter retskendelse

e) midlertidig eller permanent lukning af de forretningssteder, der er blevet brugt til at begå den strafbare handling

f) i overensstemmelse med artikel 4, stk. 5, konfiskation af stoffer, der har været genstand for de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, af redskaber, der har været brugt eller var bestemt til at skulle bruges i forbindelse med disse strafbare handlinger, og af udbytte fra disse strafbare handlinger eller af formuegoder, hvis værdi svarer til værdien af ovennævnte udbytte, stoffer eller redskaber.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 6, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har en afskrækkende virkning.

Artikel 8

Straffemyndighed og retsforfølgning

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 2 og 3 omhandlede strafbare handlinger, når

a) den strafbare handling helt eller delvis er begået på dens område

▼B

b) gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, eller

c) den strafbare handling er begået for at skaffe en juridisk person, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, vinding.

2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke eller kun i særlige tilfælde eller under særlige omstændigheder vil anvende de regler om straffemyndighed, der er fastsat i stk. 1, litra b) og c), når den strafbare handling er begået uden for dens område.

3. En medlemsstat, som i henhold til sin lovgivning ikke udleverer sine egne statsborgere, træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de i artikel 2 og 3 nævnte strafbare handlinger og for, når det er relevant, at indlede retsforfølgning i forbindelse med sådanne, når den strafbare handling er begået af en af dens egne statsborgere uden for dens område.

4. Medlemsstater, der beslutter at anvende stk. 2, underretter Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen herom og anfører, når det er relevant, de særlige tilfælde eller omstændigheder, hvor beslutningen gælder.

▼M1

Artikel 8a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1a, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 22. november 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 1a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([1]).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

([1]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

▼B

Artikel 9

Gennemførelse og rapporter

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 12. maj 2006.

2. Medlemsstaterne meddeler senest på den i stk. 1 nævnte dato Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som gennemfører de forpligtelser, denne rammeafgørelse pålægger dem i national ret. Kommissionen forelægger senest den 12. maj 2009 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes gennemførelsen af rammeafgørelsen forløber, herunder dens virkninger på det retlige samarbejde i forbindelse med ulovlig narkotikahandel. På grundlag af denne rapport vurderer Rådet senest seks måneder efter rapportens forelæggelse, om medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

Artikel 10

Territorial anvendelse

Denne rammeafgørelse gælder for Gibraltar.

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼M1

BILAG

Liste over stoffer omhandlet i artikel 1, nr. 1), litra b)

1. P-metyltioamfetamin eller 4-metyltioamfetamin, jf. Rådets afgørelse 1999/615/RIA ([1])

2. paramethoxymethylamfetamin eller N-methyl-1-(4-methoxyphenyl)-2-aminopropan, jf. Rådets afgørelse 2002/188/RIA ([2])

3. 2,5-dimethoxy-4-iodophenethylamin, 2,5-dimethoxy-4-ethylthiophenetylamin, 2,5-dimethoxy-4-(n)-propylthiophenethylamin og 2,4,5-trimethoxyamphetamin, jf. Rådets afgørelse 2003/847/RIA ([3])

4. 1-benzylpiperazin eller 1-benzyl-1,4-diazacyclohexan eller N-benzylpiperazin eller benzylpiperazin, jf. Rådets afgørelse 2008/206/RIA ([4])

5. 4-metylmetcathinon, jf. Rådets afgørelse 2010/759/EU ([5])

6. 4-methyl-5-(4-methylphenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4′-DMAR) og 1-cyclohexyl-4-(1,2-diphenylethyl)piperazin (MT-45), jf. Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1873 ([6])

7. 4-methylamfetamin, jf. Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1874 ([7])

8. 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypyrovaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin), jf. Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1875 ([8])

9. 5-(2-aminopropyl)indol, jf. Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1876 ([9])

10. 1-phenyl-2-(pyrrolidin-1-yl)pentan-1-on (α-pyrrolidinovalerophenon, α-PVP), jf. Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1070 ([10])

([1]) Rådets afgørelse 1999/615/RIA af 13. september 1999 om definition af 4-MTA som en ny form for syntetisk narkotika, der skal underlægges kontrolforanstaltninger og strafferetlige sanktioner (EFT L 244 af 16.9.1999, s. 1).

([2]) Rådets afgørelse 2002/188/RIA af 28. februar 2002 om kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger med hensyn til den nye syntetiske narkotika PMMA (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 14).

([3]) Rådets afgørelse 2003/847/RIA af 27. november 2003 om kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger med hensyn til de nye former for syntetisk narkotika 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 og TMA-2 (EUT L 321 af 6.12.2003, s. 64).

([4]) Rådets afgørelse 2008/206/RIA af 3. marts 2008 om definition af 1-benzylpiperazin (BZP) som et nyt psykoaktivt stof, der skal underlægges kontrolforanstaltninger og strafferetlige foranstaltninger (EUT L 63 af 7.3.2008, s. 45).

([5]) Rådets afgørelse 2010/759/EU af 2. december 2010 om at underkaste 4-metylmetcathinon (mephedron) kontrolforanstaltninger (EUT L 322 af 8.12.2010, s. 44).

([6]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1873 af 8. oktober 2015 om at underkaste 4-methyl-5-(4-methylphenyl)-4,5-dihydrooxazol-2-amin (4,4′-DMAR) og 1-cyclohexyl-4-(1,2-diphenylethyl)piperazin (MT-45) kontrolforanstaltninger (EUT L 275 af 20.10.2015, s. 32).

([7]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1874 af 8. oktober 2015 om at underkaste 4-methylamfetamin kontrolforanstaltninger (EUT L 275 af 20.10.2015, s. 35).

([8]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1875 af 8. oktober 2015 om at underkaste 4-iod-2,5-dimethoxy-N-(2-methoxybenzyl)phenethylamin (25I-NBOMe), 3,4-dichlor-N-[[1-(dimethylamino)cyclohexyl]methyl]benzamid (AH-7921), 3,4-methylendioxypyrovaleron (MDPV) og 2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanon (methoxetamin) kontrolforanstaltninger (EUT L 275 af 20.10.2015, s. 38).

([9]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/1876 af 8. oktober 2015 om at underkaste 5-(2-aminopropyl)indol kontrolforanstaltninger (EUT L 275 af 20.10.2015, s. 43).

([10]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1070 af 27. juni 2016 om at underkaste 1-phenyl-2-(pyrrolidin-1-yl)pentan-1-on (α-pyrrolidinovalerophenon, α-PVP) kontrolforanstaltninger (EUT L 178 af 2.7.2016, s. 18).

▼**M1**

11. methyl-2-[[1-(cyclohexylmethyl)-1*H*-indol-3-carbonyl]amino]-3,3-dimethylbutanoat (MDMB-CHMICA), jf. Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/369 ([1])

12. *N*-(1-phenethylpiperidin-4-yl)-*N*-phenylacrylamid (acryloylfentanyl), jf. Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1774 ([2]).

([1]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/369 af 27. februar 2017 om at underkaste methyl-2-[[1-(cyclohexylmethyl)-1*H*-indol-3-carbonyl]amino]-3,3-dimethylbutanoat (MDMB-CHMICA) kontrolforanstaltninger (EUT L 56 af 3.3.2017, s. 210).

([2]) Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1774 af 25. september 2017 om at underkaste *N*-(1-phenethylpiperidin-4-yl)-*N*-phenylacrylamid (acryloylfentanyl) kontrolforanstaltninger (EUT L 251 af 29.9.2017, s. 21).